

Ο Αυτισμός, αναπηρία

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΦΕΡΗΣ
ΚΙΜΩΝΑΣ ΠΑΛΟΥΚΗΣ
ΘΩΜΑΣ ΟΥΓΚΟΛΑΒΑ
Κ.Π.Α 2023

- ▶ Αρχικά, ο όρος αυτός χρησιμοποιήθηκε από τον Ελβετό ψυχίατρο Όιγκεν Μπλόιλερ ([Eugen Bleuler](#)) το 1911, για να χαρακτηρίσει κάποια άτομα με σχιζοφρένεια που είχαν χάσει την επαφή με την πραγματικότητα

-
- ▶ Ο όρος «αυτισμός» προέρχεται ετυμολογικά από την ελληνική λέξη «εαυτός» και υποδηλώνει την απομόνωση ενός ατόμου στον εαυτό του

Συμπτώματα	Προβλήματα στην επικοινωνία, στην κοινωνική αλληλεπίδραση, περιορισμένα ενδιαφέροντα, επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά
Επιπλοκές	Κοινωνική απομόνωση, προβλήματα απασχόλησης, οικογενειακό άγχος, εκφοβισμός, αυτοτραυματισμός,
Αίτια	Αβέβαια
Παράγοντες κινδύνου	Προχωρημένη γονική ηλικία, έκθεση σε βαλπροϊκό οξύ κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, χαμηλό βάρος γέννησης

Άτομα με ειδικές
ανάγκες (α.μ.ε.α)

- ▶ Ορισμός: Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία ορίζει τα άτομα με αναπηρία ως «τα άτομα με μακροχρόνιες σωματικές, νοητικές, πνευματικές ή αισθητηριακές βλάβες, οι οποίες σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια δύνανται να παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία σε ίση βάση με τους άλλους.»
- ▶ Γενικές Πληροφορίες: Γενικά, γνωρίζουμε πως μόνο τα μισά από τα άτομα με αναπηρία εργάζονται, ενώ η αναλογία αυτή για τα άτομα χωρίς αναπηρία είναι 3 στα 4. Επίσης, το 28,4 % των ατόμων με αναπηρία αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού έναντι του 17,8 % των ατόμων χωρίς αναπηρία. Επιπλέον, μόλις το 29,4 % των ατόμων με αναπηρία έχουν πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε σύγκριση με το 43,8 % των ατόμων χωρίς αναπηρία. Τέλος, το 52 % των ατόμων με αναπηρία αισθάνεται ότι υφίσταται διακρίσεις.
- ▶ Αρχαιότητα: Υπάρχουν ενδείξεις ότι άνθρωποι κατά την προϊστορία, φρόντιζαν τα άτομα με αναπηρία. Συγκεκριμένα, στον αρχαιολογικό χώρο του Γουίντοβερ της Φλόριντας (6.000-5.000 π.Χ.), ένας από τους σκελετούς που βρέθηκαν ήταν ενός εφήβου περίπου 15 ετών, ο οποίος έπασχε από μυελομηνιγγοκήλη. Το αγόρι ήταν πιθανώς παράλυτο από τη μέση και κάτω, αλλά τον φρόντιζε η κοινότητα κυνηγών και συλλεκτών στην οποία ανήκε. Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε αρχιτεκτονική πρόνοια που επέτρεπε στα άτομα με μειωμένη κινητικότητα να έχουν πρόσβαση σε ναούς και σε θεραπευτικά ιερά. Συγκεκριμένα, τουλάχιστον από το 370 π.Χ., στο σημαντικότερο θεραπευτικό ιερό της ευρύτερης περιοχής, το Ιερό του Ασκληπιού στην Επίδαυρο, υπήρχαν 11 μόνιμες πέτρινες ράμπες που παρείχαν πρόσβαση σε επισκέπτες με κινητικά προβλήματα σε εννέα διαφορετικούς χώρους.